

Jak se zbavit virové mánie? Léčíme diagnózy nebo člověka? Může léčba uléčit k smrti?

- CZ24 News | 1. června 2022

Další příspěvek do **diskuse o existenci virů**. Jak je to s celou infekční teorií a máme se bát „opičích neštovic“? Obsáhlá diskuse při křtu knihy **Virová mánie** proběhla 29.5.2022. Autoři knihy Torsten Engelbrecht, Claus Köhnlein, Samantha Bailey a Stefano Scoglio vysvětlují nejen covidismus, ale i virologii obecně. Rozhodně by nemělo uniknout nikomu, kdo chce získat informace, které se v mainstreamu nikdy nedozvíte. **Proč je moderní medicína smrtelně nemocná?**

O KNIZE VIROVÁ MÁNIE.

Podle velké části lékařského establishmentu, politiků a masmédií postihují svět opakovaně strašlivé virové nákazy: covid-19, tzv. prasečí chřipka nebo SARS, BSE, AIDS či dětská obrna. Přitom je však přehlíženo to nejpodstatnější, a sice skutečnost, že nikdy nebyla dokázána existence a patologický, nebo dokonce smrtící účinek těchto údajných patogenů.

Elita z řad virologů a masmédií, která jsou jí prakticky podřízena, přesto tvrdí, že důkazy byly předloženy, což je v podstatě způsobeno tím, že moderní medicína již před nějakou dobou opustila metodu přímého dokazování virů a místo toho si vystačí s nepřímými metodami detekce (jako jsou testy na protilátky a PCR testy).

Jenomže tyto „moderní“ metody, používané k „důkazu existence“ viru, jako je např. PCR „neříkají nic o tom, jak se ten který virus rozmnožuje, který živočich jej přenáší, anebo jakým způsobem vyvolává onemocnění u lidí“, toto kriticky podotýká více než tucet špičkových virologů v odborném časopise Science. „Je to, jako by člověk chtěl z pouhého pohledu na otisky prstů jedné osoby zjistit, zda trpí zápachem z úst.“

Jiní kritici přisuzují nepřímým metodám zjišťování „takový význam, jako by se jednalo o hod mincí“ – tedy nulový význam.

Autoři knihy „Virová mánie“, novinář Torsten Engelbrecht, lékař internista Claus Köhnlein, všeobecná lékařka Samantha Baileyová a odborník na mikrobiologii Stefano Scoglio, vycházejí z dostupných studií a vysvětlují, že je možné pracovat i s tvrzením, že částice, označované ortodoxními vědci jako zvnějšku útočící viry, jsou ve skutečnosti částice, které jsou produkovány samotnými buňkami (v důsledku stresových faktorů, jako jsou např. drogy). Tyto částice jsou pak zachyceny například pomocí PCR testů a lékařští odborníci je, bez jakýchkoli podložených důkazů, interpretují jako ty „špatné viry“.

Hlavním cílem této knihy proto je stočit diskusi o příčinách zpátky směrem, kterým by měla jít: cestou nezaujaté vědecké analýzy faktů.

Jak sami autoři zdůrazňují, nejde přitom o to, dokázat neexistenci onemocnění, nesoucí názvy covid-19, SARS, AIDS nebo žloutenka typu C. Žádný seriózní kritik aktuálně platné teorie o virech nepochybuje o tom, že lidé či zvířata jsou nemocní, nebo mohou onemocnět (jako např. u ptačí chřipky). Přičemž mnozí z nich nejsou skutečně nemocní, ale jsou na základě výsledků moderních laboratorních postupů (např. antigenní nebo PCR testy) za nemocné pouze prohlášeni a onemocní teprve v důsledku medikace toxickými léčivy. Případně jsou zvířata, která byla označena za

nakažená, poražena, jak tomu bylo již u bezpočtu hovězího dobytka, ovcí a kuřat.

V tomto ohledu jsou mnohem důležitější následující otázky:

- *Jaká je skutečná příčina onemocnění, nazývaných covid-19, SARS, AIDS nebo žloutenka typu C?*
- *Jaké důkazy existují pro tvrzení, že tato onemocnění způsobuje (především) virus?*
- *Nejsou příčinou onemocnění spíše toxiny nebo špatná, nedostatečná výživa?*

V úvahu přitom přichází mnoho různých příčin – myšlenka, která je zcela ignorována, protože se vědecký výzkum a média ve vztahu k mikrobům zasekly v tunelovém, omezeném vidění. Tento model myšlení, zaměřený pouze na jednu příčinu, je však zcela vzdálený od jakékoliv reality – a stojí ve zjevném rozporu k povinnosti každého vědce a novináře brát v potaz všechny možné příčiny.

K těm se počítají drogy, léčiva, výživa, hlad, pesticidy, těžké kovy, znečištění ovzduší a také stres. Všechno toto může těžce poškodit imunitní systém – najdeme to přesně tam, kde se nacházejí i oběti, kterým byla unáhleně diagnostikována onemocnění covid-19, spalničky, SARS nebo AIDS.

Aby podložili své teze, citují autoři četné osobnosti – jako například nositele Nobelovy ceny Karyho Mullise a Barbaru McClintockovou nebo pionýra mikrobiologie René Dubose – a odvolávají se na více než 1 400 solidních vědeckých zdrojů.

Tématika zpracovaná v této publikaci má stěžejní význam. Zatímco farmaceutické koncerny a špičkoví vědci kumulují skvělé zisky a média si pomocí senzacechtivých titulků zvyšují sledovanost a náklady (pozornost je věnována i zpravodajství předních světových médií, jako jsou New York Times a Der Spiegel, která se nezakládají na faktech), musejí občané platit obrovské daně a přitom, jako je tomu u covidu-19, s extrémními omezeními vlastních práv a svobod.

„Co musíme udělat? Prvním krokem je osvobodit se od iluzí a uvědomit si, že cílem moderních a zcela komercializovaných, lékařských věd není v první řadě podpora a zlepšení zdraví pacienta, nýbrž profit,“ tvrdí John Abramson z Harvard Medical School.

O AUTORECH.

Torsten Engelbrecht pracuje jako investigativní novinář v Hamburku. Za svůj článek „Die Amalgam-Kontroverse“ (Kontroverzní amalgám) obdržel cenu Alternativer Medienpreis (Cenu alternativních médií). Své novinářské vzdělání získal koncem 90. let v prestižním mediálním časopise Message (založeném uznávaným profesorem žurnalistiky Michaellem Hallerem). V letech 2000 až 2003 působil jako stálý redaktor u časopisu Financial Times Deutschland. Jako nezávislý novinář zpracoval příspěvky pro média OffGuardian, Medical Hypotheses, Süddeutsche Zeitung, NZZ, Geo Saison, Rubikon, Greenpeace Magazin a The Ecologist. Koncem roku 2009 mu byla vydána kniha „Die Zukunft der Krebsmedizin“ (Budoucnost lékařství pro léčbu rakoviny), na níž se jako spoluautoři podíleli i tři lékaři.

Dr. med. Claus Köhnlein pracuje jako odborný lékař v oblasti vnitřní medicíny. Svou odbornou praxi absolvoval na onkologickém oddělení univerzity v Kielu. Tam také od roku 1993 působí ve vlastní soukromé praxi, kde ošetřuje i pacienty s diagnózami žloutenka typu C a AIDS, kteří se k antivirové léčbě staví kriticky. Claus Köhnlein je jedním z mnoha odborníků na světě, zabývajících se domnělými epidemiemi virů, a za desítky let nasbíral o této tématice rozsáhlé znalosti. V dubnu 2020 bylo o něm v OffGuardian publikováno v článku „8 MORE Experts Questioning the Coronavirus Panic“. Rozhovor s redaktorkou Russia-Today Margaritou Bityutskikhovou na téma „fatale COVID-19- Medikamententherapie“ (medikamentózní léčba onemocnění covidu-19 s fatálními

důsledky) dosáhl na kanálu YouTube během krátké doby 1,4 milionu zhlédnutí.

Dr. med. Samantha Baileyová je výzkumnou lékařkou z Nového Zélandu a provozuje v této zemi největší kanál na YouTube, věnující se otázkám zdraví, kde pro široké publikum fundovaně a srozumitelně prezentuje důležitá témata z oblasti zdraví. Své studium medicíny zakončila v roce 2005 na univerzitě v Otagu tituly Bachelor of Medicine a Bachelor of Chirurgie. Následně pracovala více než 12 let jako všeobecná lékařka a spolupracovala na klinických studiích se speciálním zaměřením na nové druhy testů a léčby. Baileyová se také spolupodílela na moderování národního televizního pořadu o zdraví The Checkup, který objasňuje a uvádí na pravou míru nejčastěji se vyskytující mylné představy či omyly ve vztahu k různým onemocněním.

Dr. Stefano Scoglio je špičkovým odborníkem v oblasti mikrobiologie a ve spolupráci s Italským národním výzkumným centrem a mnoha univerzitami koordinuje vědecký a klinický výzkum, týkající se výtahů z řas klamath a probiotik na bázi mikrořas. Vynalezl sedm medicínských patentů a v mezinárodních odborných časopisech publikoval řadu článků. Za své významné vědecké publikace byl Scoglio v roce 2018 nominován na Nobelovu cenu. V blízké době (2021) se chystá zakončit titulem Master of Science (magistr přírodních věd) své studium na Birkbeck College univerzity v Londýně, což je instituce, která ve svém oboru zastává přední místo. V roce 1993 získal doktorský titul v oboru filozofie (Universita v Torontě). Od roku 1996 se věnuje vědecko-medicínské oblasti a v Itálii získal nejprve diplom v oboru přírodního léčení, posléze v Londýně titul Bachelor of Science (bakalář přírodních věd - na univerzitě Middlesex) a dále diplom v oboru homeopatického lékařství (Zentrum für homöopathische Medizin - Centrum homeopatického lékařství).

DR. STEFAN LANKA PH.D. - CHYBNÁ INTERPRETACE VIRU:

[I. část](#)

[II. část](#)

[III. část](#)

Dr. Stefan Lanka, Ph.D. je molekulární biolog a ex-virolog ... jako první explicitně poukázal na to, že neexistuje vědecký důkaz o existenci viru HIV ani ostatních virů, o kterých se předpokládá, že způsobují lidská onemocnění. V diskusi s Jardou Duškem a Davidem Šubíkem se bude věnovat tomu, jaké vědecké omyly vedly západní medicínu k tomu, aby vůbec stvořila koncept "viru" (z latiny virus = jed) a proč na něm dodnes tak slepě lpí, jakkoli nejlepším důkazem toho, že viry neexistují, je virologická literatura sama o sobě.

VIROLOGICKÁ CÍRKEV - VIROLOGIE VYVRACÍ KORONU.

Brilantní a komplexně poskládaný dokument. Teorie virů, Covid19 a mýtus o nákaze byly zde důkladně vyvráceny a zničeny. Jsou základy zdravotnické vědy záměrně založené na lži? Seznamte se s prací Dr. Antoina Béchampa, Dr. Andrew Kaufmana, Dr. Stefana Lanky a dalších.

Teorie choroboplodných zárodků, která je zcela očividně mylná. Prokázáno to bylo mnohokrát a poprvé už skoro před 100 lety! Přesto se dodnes učí ve školách a moderní medicína bez ní nedokáže existovat. Louis Pasteur byl podvodník. Všichni, kteří opírají svoji práci o jeho závěry jsou na omylu. Moderní věda neplní zlaté standardy a tudíž již fakticky nejde o vědu, ale o šarlatánství. Experimenty virologů, které nenaplnují Kochovy postuláty jsou podvod!

VÍCE O KNIZE DR. SAM BAILEYOVÁ: VIRUS MANIA: BEHIND THE SCENES.

Myslíte si, že svět zachvátily hrozné virové epidemie, jako je rakovina děložního čípku, ptačí chřipka

nebo AIDS anakonec i Covid19? Tato kniha ukazuje, že tento virový chaos ignoruje úplně základní fakta toho, co je skutečně kolem nás a na jakém základě fungují nemoci. Kniha vás provede zrcadlem „virových pandemií“ a vysvětlí jak lékařský průmysl bez ustání vymýšlí nové nákazy a profituje miliardové zisky na úkor veřejnosti.

„Bakterie, plísňe a „viry“ jsou všudypřítomné – ve vzduchu, v potravinách, na našich sliznicích – ale nejsme trvale nemocní. Když „propukne“ nemoc obecně považovaná za nakažlivou, onemocní jen někteří jedinci. To je jasný důkaz, že mikroby, ať už mají jakýkoli potenciál způsobit onemocnění, nemohou být osamocenou příčinou nemoci.

Sám Pasteur to na smrtelné posteli přiznal: „Mikrob není nic, terén je všechno.“

A skutečně, i pro mainstreamovou medicínu je stále jasnější, že biologickému terénu našich střev – střevní flóře, která se hemží bakteriemi – je přisuzována rozhodující role, protože je zdaleka největším a nejdůležitějším imunitním systémem těla.

Střevní flóru ovlivňuje celá řada faktorů (zejména výživa, stres, nedostatek aktivity, užívání drog atd.), takže má rozhodující vliv na nejrůznější závažná i méně závažná onemocnění.

Není to však jen toto velké zjednodušení, které volá po odporu k teorii mikrobů.

Při bližším zkoumání se také základní předpoklady mikrobiální teorie ukazují jako čirý mýtus.

Edward Kass, profesor medicíny na Harvardově univerzitě, to učinil předmětem svého úvodního projevu na konferenci Americké společnosti pro infekční choroby v roce 1970. Občané USA byli stále kritičtější k válce ve Vietnamu a mnoho lidí v USA se začalo bouřit proti establishmentu. Možná tento duch doby podnítil Kasseho k tomu, aby se těmito otázkami otevřeně zabýval, ačkoli mohly stát v příkrém rozporu s názory většiny jeho posluchačů.

Kass tvrdil, že lékařští vědci a lovci mikrobů nejsou těmi, které je třeba chválit za zastavení přílivu masových onemocnění, jako je tuberkulóza, záškrt, spalničky, černý kašel nebo plicní infekce. Údaje nesporně ukazují, že úmrtnost na tyto tzv. infekční nemoci od poloviny 19. století znatelně klesala; dávno předtím, než se lovci mikrobů a lékařský establishment aktivizovali.

Monumentální úspěch v podobě zatlačení nemocí a prodloužení průměrné délky života je především zásluhou zlepšení obecné životní úrovně (zlepšení výživy, výstavba čističek vody atd.), které v průmyslově vyspělých zemích nabralo na obrátkách právě v polovině 19. století.

To také vysvětluje, proč se úmrtí na tzv. infekční choroby stala v bohatých společnostech vzácností (v bohatých zemích tvoří méně než 1 % všech úmrtí).

Přesto v chudých oblastech třetího světa, jako je Afrika, kde každý třetí člověk trpí podvýživou, rádii tytéž nemoci (tuberkulóza, malomocenství atd.), s nimiž bohaté země bojovaly v dobách recese.

Nadměrný strach podobný panice, který tak snadno pohltí příslušníky bohatých společností, když média rozdmýchají plameny virové epidemické paniky, lze v tomto kontextu označit pouze za iracionální.“

Jako v tom vtipu:

Potkal mor muže. „Kam jdeš?“

„Jdu zabít 5000 lidí,“ řekl mor.

*Po čase se zase potkali a muž říká: „Ty jsi slíbil 5000, ale zabil jsi jich 50 tisíc.“
„Ale já jsem zabil 5000. Ti ostatní zemřeli strachem,“ řekl mor.*

[ZDROJ](#)